

گزارشاتی از اعتصاب کنندگان هفت تپه

فعالان کمیته اقدام کارگری در هفت تپه

کمیته اقدام کارگری
@Komitehe1Eghdam

«اگر به مطالبات ما رسیدگی نشود هفت تپه را پس می گیریم و خودمان مدیریت می کنیم!»

اسماعیل بخشی سخنگوی کارگران نیشکر هفت تپه

در چند روز اخیر کارگران بخش های مختلف کارخانه نیشکر هفت تپه درخواست عمومی و علنی خویش را جهت پرداخت معوقات مزدی خود را به شیوه ای اعتراض آمیز و در قالب اعتصاب مطرح نمودند. عملی که ناشی از علم کارگران به شکاف طبقاتی و همچنین رونق اقتصادی کارخانه است و به هیچ وجه نیز نمی توان آن را فعلی از روی احساس و یا وابسته به تحریکات بیرونی و نامتعارف قلمداد کرد. به طوری که اعتصاب گسترده این کارخانه اعتصابات در همین ابعاد در کارخانه هایی نظیر فولاد اهورا و سنگ آهک سیرجان شکل گرفت. و همین امر نشان می دهد که اعتصابات و تداخلگری های تشکل های مستقل کارگری در حال رشدند. در واقع، این موضوع یکی از خصوصیات اعتصابات است که به یک اپیدمی مبدل شود. به طوری که در جریان اعتصابات گسترده سلسله ای از تجربیات و درس ها به دیگر کارگران منتقل می شود که موجب می گردد آنان نیز دست به اعتصابات با طرح مطالبات خاص خود بزنند. به طوری که این چرخه تا جایی پیشرفت کرده و تکامل می یابد که اعتصابات جنبه مادی خویش را در ماهیت از دست داده و با تکیه بر شعارهای انتقالی خواهان همکاری و اتحاد با توده کارگران و انتقال دائمی و بی واسطه فرآیند مدیریت تولید و توزیع به کارگران است. یعنی در این روند اعتصاب در منطقه ای با اعتصاب در منطقه یا مناطق دیگر در قالب مختلف پاسخ می گیرد. بر اساس همین الگو نیز اعتصابات کارخانه نیشکر هفت تپه نه تنها با قدرت تداوم یافت بلکه از درون آن اعتصابات مختلف کارگری در مناطق مختلف کشور، شکل گرفت.

اما اعتصابات و اعتراضات همگانی کارگران نیشکر هفت تپه ناشی از چه عواملی است؟ فعالین کارگری هفت تپه در مصاحبه با کمیته اقدام کارگری اعلام نمودند که قسمت اعظم مشکلات کارگران با واگذاری شرکت به بخش خصوصی آغاز شد و همچنین معتقدند که دولت با واگذاری نیشکر هفت تپه، به کارگران خیانت کرد. کارگران وضعیت کلی محیط کار را به زندانی با تدابیر امنیتی بالا تشبیه کرده و اعلام کرده اند که مدیران بی تجربه با انباشت سود شخصی کمر به نابودی کارخانه بسته اند و از این موضوع واهمه دارند که همچون کارگران کارخانه قند دزفول، که در طی مجموعه ای از سیاست های نادرست مدیریتی که موجب بیکار شدن ده ها کارگر شد، بیکار شوند. کارگران هفت تپه اعلام می دارند که مدیران بیشتر اوقات با انبار سازی گسترده، قصد فروش محصولات را به قیمت بالاتری در مواقعی دیگر از سال دارند و به این بهانه که کالایی به فروش نرسیده نیز دستمزد بیشتر کارگران را نمی پردازند و معوقات سر به فلک می کشد در حالی که باید نسبت بیشتری از دستمزد را به دلیل دیرکرد و افزایش سود حاصله به کارگران پردازند

یکی از کارگران معترض بخش نی بری بیان کرده که حقوق و مزایای کادر اداری و مدیریتی به صورت مداوم پرداخت می شود. در حالی که کار آنان چندین برابر آسان تر از کارهایی است که کارگران بخش نی بری و همچنین

سایر بخش‌ها به آن مشغول اند. این کارگر وضعیت بیمه کارگران را یکی از موضوعات حاد بیان کرده و اعلام می‌دارد که وضعیت تمدید بیمه همچون دستمزدها فاقد کوچک‌ترین توجه و نظمی است. وی روند تمدید بیمه را به صورت ماهیانه گزارش داده که البته گاهی اوقات بیمه تا چندین ماه تمدید نمی‌شود و در صورت بروز عارضه‌ای می‌بایست به صورت آزاد هزینه کرد. وی اعلام کرده به دلیل شرایط کار، شش ماه از سال را بیکار است و در طول بیست‌سالگی که در کارخانه مشغول به کار بوده، همواره کارگر فصلی بوده است. وی اعلام می‌دارد که سابقه وی نیز به همین نسبت محاسبه گردیده یعنی نصفی از سابقه وی عملاً محسوب نگردیده است.

یکی دیگر از کارگران اعتصاب‌کننده هفت تپه از حربه‌های مدیریت جهت از میان برداشتن اعتصابات، ایجاد تفرقه میان کارگران و تطمیع برخی از کارگران و همچنین سازمان دادن آن‌ها در قالب کارگران خبر می‌دهد و معتقد است که مدیریت، به محض بر سر کار آمدن خود این عمل را به شیوه‌ای سامانمند تا به امروز جلو برده است.

وجود عناصر اعتصاب‌شکن در میان صفوف طبقه کارگر عاملی تاریخی است که بورژوازی سالهاست که به آن متکی است. اعتصاب‌شکنان بالطبع از جانب طبقه خویش طرد می‌شوند. کارگرانی که در فضای امنیتی و اقتصادی امروزه نیز از تعداد کمی برخوردار نیستند. همین انشقاق موجب می‌شود که کار در میان کارگران به صورت رقابتی درآمد و اتحاد کارگران ضربه بسیار سختی را متحمل شود. به طوری که در زمان اعتصابات عمومی و گسترده این نوع کارگران با طبقه خویش بیگانه شده و به سدی مقابل اعتلای وضعیت جامعه و از همه مهم‌تر وضعیت طبقه کارگر مبدل شود.

فراوانی اعتصاب‌ها و اعتراضات کارگری به خوبی نشان می‌دهند که تخصص اجتماعی و آگاهی پرولتری به سراسر کشور سرایت کرده و کم‌تر هفته‌ای است که خبری از اعتصابات کارگری به گوش نرسد. و همین امر خبر از مبارزه‌ای تعیین‌کننده میان طبقات متخصص می‌دهد. اعتصابات دوره‌هایی آموزشی برای پرولتاریا ایران است جهت مهیا ساختن خویش برای نبردی بزرگ که نمی‌توان از آن اجتناب کرد. نبردی که نقش تعیین‌کننده آن وابسته به اراده و نقش سازمان‌دهی پیش‌تازان طبقه کارگر است.

کمیته اقدام کارگری ضمن حمایت همه‌جانبه از اعتصابات کارگری اعلام می‌دارد که اعتصابات نیازمند تشکل سیستماتیک و تثوریزه شده با هسته‌های سراسری و سازمان‌دهنده است. تشکلی که مستقل از نهادها و اتحادیه‌های علنی و زرد بوده و توانایی هدایت پیش‌تازان طبقه کارگر را به سوی خود مدیریتی و شکل‌دهی نخستین نطفه‌های انقلاب کارگری را داشته باشد.

از: کارگر پیش‌تاز شماره ۲۱

اول بهمن ۱۳۹۶

با کمیته اقدام کارگری در تلگرام تماس بگیرید

@Komitehe1Eghdam

	telegram.me/actioncommittee
	facebook.com/workers.action.committee/
	eghdamkargaari.wordpress.com
	Komite.eghdam.2015@gmail.com